

nye Momenter ind i Debatten, maa jeg naturligvis omtale de Spørgsmaal, som det ærede Medlem rejser, og derfor har jeg selvfølgelig ogsaa maattet gøre Rede for dette Forhold. I min Redegørelse til Finansudvalget, ligesom da vi talte om Sagen i Finansudvalget, har jeg gjort Rede for de positive Skridt, jeg har foretaget med Hensyn til de forskellige Spørgsmaal, der var Tale om, f. Eks. hvad jeg har gjort for at tilvejebringe bedre Muligheder for Tilførsel her til Landet; jeg nævnte saaledes Afsendelsen af Delegationen til England for at støtte Gesandtskabet der, Afsendelsen af Delegationen til Amerika med Direktør Gregersen for at støtte Gesandtskabet der, ligesom jeg nævnte Nedsættelsen af det amerikanske Udvalg, som har drøftet Tilførslen hertil af amerikanske Kul. Ved Siden af dette kan der jo være mange andre Ting, Enkeltheder i Forhandlingen o. s. v., som det ærede Medlem maaske har hørt. Det ærede Medlem har jo mange Veje; han siger, at han ad anden Vej har faaet en Skrivelse, ja alt, hvad der har været fremme under Forhandlingerne i det ene eller det andet Udvalg, har det ærede Medlem sikkert Adgang til at faa, han har jo Meningsfæller i alle de Udvalg, saa det har der ikke været det mindste i Vejen for. Men jeg har holdt min Redegørelse til Finansudvalget, saaledes som jeg har opfattet at den ønskedes, nemlig som en Redegørelse for de positive Skridt, som Ministeriet har foretaget paa det Omraade, som laa under mig.

Nu siger det ærede Medlem, at han vil gerne have den Skrivelse læst op, og med den ærede Formands Tilladelse — den er ikke ret lang — skal jeg tillade mig at oplæse den. Det er altsaa en Skrivelse fra Statens Kulfordelingsudvalg af 1. Juli 1920, og den lyder saaledes: „Idet man vedlagt tilbagesender det med det høje Ministeriums Skrivelse af 9. f. M. fremsendte Brev fra Udenrigsministeriets 2det Departement af 7. f. M., hvori omtales et af den kgl. Gesandt i Washington stillet Forslag om, at Importen af amerikanske Kul her til Landet centraliseres gennem Fællesindkøb, skal man meddele, at Statens Kulfordelingsudvalg ved et Møde i Gaar — altsaa den 30. Juni — med Repræsentanter for De danske Statsbaner, Fragnetværnet, Industriraadet, Kommunernes Kulkontor, Københavns Kommune og Privatbanerne har foranlediget nedsat et Udvalg bestaaende af een Repræsentant for hver af de nævnte Institutioner og en Repræsentant for Statens Kulfordelingsudvalg, der vil faa til Opgave

at etablere et Samarbejde ved de forskellige Institutioners Indkøb af amerikanske Kul, eventuelt ved Indkøb i Fællesskab. Ved Mødet var der saavel indenfor Statens Kulfordelingsudvalg som indenfor Repræsentanterne for de øvrige Institutioner enstemmig Enighed om, at Indkøb af amerikanske Kul af den danske Stat som saadan neppe vilde betyde en for Sagens Løsning heldig Fremgangsmaade. Det nedsatte Udvalg, hvor Statens Kulfordelingsudvalg vil blive repræsenteret ved dettes Sekretær, Cand. polit. Harald Cock-Clausen, vil, efter at de øvrige Udvalgsmedlemmer er udpegede, snarest muligt begynde sit Arbejde, om hvis Forløb det høje Ministerium til enhver Tid vil blive underrettet.“ Denne Skrivelse siger altsaa, at den Fremgangsmaade, som Indenrigsministeren har anbefalet, nemlig at der nedsættes et frivilligt Fællesudvalg mellem de store Indkøbere, er den rigtige og den, som Udvalget anbefaler. Jeg skal endvidere minde om, at under 5. August meddeler man ogsaa Indenrigsministeriet, at man maa holde paa, at den Fremgangsmaade, der er blevet anvendt, er den rigtige.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Selvfølgelig har jeg altid givet fuld og hel Oplysning om Statsbanernes Kulbeholdning til dem, jeg har forhandlet med om disse Spørgsmaal, og det viser sig ogsaa nu, jeg faar Rigsdagstidenden frem, at i de Udtalelser af Statsministeren, som det ærede Medlem Hr. Rode hentyder til, omtaler Statsministeren jo først og fremmest, hvorvidt Budgettet kan holde, og efter det, som det ærede Medlem læste op, siger Statsministeren, hvad det ærede Medlem skulde have fortsat med: „og forhaabentlig vil de Kul, som skal bruges i Aaret 1921—22 kunne indkøbes til betydelig billigere Priser. Derfor bør man endnu ikke fuldkommen opgive Haabet om, at det Overslag, som indeholdes paa Finanslovforslaget, kan komme til at slaa til; men nogen stærk Tro derpaa er det vanskeligt at have, efter som Forholdene er.“ De Herrer maa jo her være fuldstændig klare over, hvad selvfølgelig Statsministeren er klar over, som vi andre er det, at Statsbanerne til enhver Tid skal ligge med en Reservebeholdning. Selvfølgelig er Statsministeren klar over, at vi ogsaa pr. 1. April skal ligge med en Reservebeholdning, og at vi skal købe Kul til det løbende Forbrug, ogsaa for at kunne holde denne Reservebeholdning. Der er ikke Mærke til Ordet Frivillighed; det var